

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2023/662 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Ιανουαρίου 2023

για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 όσον αφορά τη μεθοδολογία για τον υπολογισμό των υποχρεώσεων που απορρέουν από παράγωγα

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 103 παράγραφος 7,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής ⁽²⁾, οι υποχρεώσεις που απορρέουν από συμβάσεις παραγώγων αποτελούν μία από τις συνιστώσες του υπολογισμού των ετήσιων συνεισφορών που πρέπει να καταβάλλουν τα ιδρύματα στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης. Ειδικότερα, το μέσο ετήσιο ποσό, που υπολογίζεται σε τριμηνιαία βάση, των υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου, που απορρέουν από συμβάσεις παραγώγων, πρέπει να αποτιμάται σύμφωνα με τα άρθρα 429, 429α και 429β του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾.
- (2) Πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΕ) 2019/876 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, τα άρθρα 429, 429α και 429β του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 υποχρέωναν τα ιδρύματα να υπολογίζουν την αξία ανοίγματος των παραγώγων τους χρησιμοποιώντας τη μέθοδο βάσει τρεχουσών τιμών αγοράς —τη μέθοδο τρέχοντος ανοίγματος (ΜΤΑ)— δυνάμει παραπομπής στο άρθρο 274 του εν λόγω κανονισμού, σχετικά με τον υπολογισμό του ανοίγματος του δείκτη μόχλευσης.
- (3) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/876 τροποποίησε τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Ειδικότερα, τα άρθρα 429, 429α και 429β αντικαταστάθηκαν από τα νέα άρθρα 429 έως 429ζ. Η εν λόγω τροποποίηση περιλάμβανε μεταξύ άλλων την εισαγωγή, στο άρθρο 429γ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, της υποχρέωσης των ιδρυμάτων να υπολογίζουν την αξία ανοίγματος των συμβάσεων παραγώγων σύμφωνα με τη μέθοδο βάσει τρεχουσών τιμών αγοράς που είναι γνωστή ως τυποποιημένη προσέγγιση — πιστωτικός κίνδυνος αντισυμβαλλομένου (SA-CCR), η οποία αντικατέστησε τη μέθοδο τρέχοντος ανοίγματος (ΜΤΑ) με επιπτώσεις στις περιόδους εκ των προτέρων συνεισφορών από το 2023.
- (4) Η μέθοδος της τυποποιημένης προσέγγισης — πιστωτικός κίνδυνος αντισυμβαλλομένου δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί για την αποτίμηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από συμβάσεις παραγώγων, όταν πρέπει να εφαρμοστεί η εν λόγω αποτίμηση για τους σκοπούς του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63. Πράγματι, η εφαρμογή της μεθόδου αυτής θα προκαλούσε στρέβλωση στον υπολογισμό των υποχρεώσεων που απορρέουν από συμβάσεις παραγώγων, γεγονός που θα μπορούσε να επηρεάσει ορισμένα ιδρύματα περισσότερο από άλλα. Αυτό οφείλεται, πρώτον, στην ύπαρξη μηδενικού κατώτατου ορίου σε ορισμένους μαθηματικούς τύπους που πρέπει να εφαρμόζονται, γεγονός που θα μπορούσε να

⁽¹⁾ ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190.

⁽²⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ L 11 της 17.1.2015, σ. 44).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/876 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά τον δείκτη μόχλευσης, τον δείκτη καθαρής σταθερής χρηματοδότησης, τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων, τον πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου, τον κίνδυνο αγοράς, τα ανοίγματα έναντι κεντρικών αντισυμβαλλομένων, τα ανοίγματα έναντι οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, τα μεγάλα χρηματοδοτικά ανοίγματα και τις υποχρεώσεις υποβολής αναφορών και δημοσιοποίησης, καθώς και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 150 της 7.6.2019, σ. 1).

επιρεάσει διαφορετικά τα ιδρύματα ανάλογα με το αν χρησιμοποιούν τα ΔΠΧΠ (Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς) και, δεύτερον, σε τεχνικές δυσκολίες και αβεβαιότητες κατά την εφαρμογή των τύπων υπολογισμού του ενδεχόμενου μελλοντικού ανοίγματος. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να δοθεί στα ιδρύματα η δυνατότητα να χρησιμοποιούν τη μέθοδο τρέχοντος ανοίγματος για την αποτίμηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από συμβάσεις παραγωγών και να εισαχθεί η εν λόγω μέθοδος, η οποία προβλεπόταν προηγουμένως στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/63.

- (5) Ως εκ τούτου, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (6) Είναι αναγκαίο να δοθεί περισσότερος χρόνος στις αρχές εξυγίανσης για να εκδώσουν και να κοινοποιήσουν τις αποφάσεις τους σχετικά με τις συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης σύμφωνα με τις τροποποιημένες απαιτήσεις. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί μεταβατική ρύθμιση για το 2023 με την οποία θα παραταθούν οι προθεσμίες για την εν λόγω κοινοποίηση.
- (7) Δεδομένου ότι οι αρχές εξυγίανσης πρέπει να εφαρμόσουν τις τροποποιημένες απαιτήσεις προκειμένου να υπολογίσουν και να συλλέξουν τις συνεισφορές για το 2023 το συντομότερο δυνατόν, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού την επομένη της δημοσίευσής του.
- (8) Σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 4 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63, τα ιδρύματα πρέπει να παρέχουν στις αρχές εξυγίανσης τις πληροφορίες που αφορούν τον υπολογισμό των συνεισφορών έως τις 31 Ιανουαρίου κάθε έτους. Είναι αναγκαίο να δοθεί στα ιδρύματα ένας μήνας ακόμη για να παράσχουν τις πληροφορίες αυτές το 2023, μέσω μεταβατικής ρύθμισης.
- (9) Είναι επίσης αναγκαίο να δοθεί η δυνατότητα στις αρχές εξυγίανσης να εκδώσουν οδηγίες προς τα ιδρύματα για την παροχή των εν λόγω πληροφοριών, σύμφωνα με τις τροποποιήσεις που θεσπίζονται, πολύ πριν από την καθορισμένη προθεσμία για το 2023, προκειμένου να αποφευχθεί η δημιουργία ανασφάλειας δικαίου σχετικά με τη μέθοδο που θα εφαρμοστεί το 2023 για την αποτίμηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από συμβάσεις παραγωγών. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέχεια της μεθόδου υπολογισμού καθ' όλη τη διάρκεια των περιόδων συνεισφορών και να δοθεί στις αρχές εξυγίανσης η δυνατότητα να εκδίδουν, από την 1η Οκτωβρίου 2022, οδηγίες σχετικά με την παροχή των εν λόγω πληροφοριών σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται αναδρομικά από την εν λόγω ημερομηνία.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Στο άρθρο 3, προστίθεται το ακόλουθο σημείο 30):

«30) ως “υποχρεώσεις που απορρέουν από συμβάσεις παραγωγών” νοούνται είτε μεμονωμένες υποχρεώσεις που απορρέουν από σύμβαση παραγωγών είτε, κατά περίπτωση, υποχρεώσεις που απορρέουν από συμψηφιστικό σύνολο συμβάσεων παραγωγών που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.»

- 2) Το άρθρο 5 παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, το μέσο ετήσιο ποσό, που υπολογίζεται σε τριμηνιαία βάση, των υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, που απορρέουν από συμβάσεις παραγωγών, όπως απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, συμπεριλαμβανομένων όσων είναι εκτός ισολογισμού, αποτιμάται σύμφωνα με τα άρθρα 5α έως 5ε του παρόντος κανονισμού.

Ωστόσο, η αξία που αποδίδεται σε υποχρεώσεις που απορρέουν από συμβάσεις επί παραγωγών δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το 75 % της αξίας των ιδίων των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή των εφαρμοστέων διατάξεων λογιστικής στο οικείο ίδρυμα για τους σκοπούς της χρηματοοικονομικής αναφοράς.

Όταν, βάσει των εθνικών λογιστικών προτύπων που εφαρμόζονται σε ένα ίδρυμα, δεν υπάρχει καμία λογιστική μέτρηση του ανοίγματος για ορισμένα παράγωγα μέσα, επειδή τα εν λόγω παράγωγα μέσα τηρούνται εκτός ισολογισμού, το ίδρυμα αναφέρει στην αρχή εξυγίανσης το άθροισμα των εύλογων αξιών των εν λόγω παραγωγών, όταν το άθροισμα είναι αρνητικό, ως το κόστος αντικατάστασης και προσθέτει τα εν λόγω παράγωγα στις εντός ισολογισμού λογιστικές αξίες της.»

3) Προστίθενται τα ακόλουθα άρθρα 5α έως 5ε:

«Άρθρο 5α

Αξία ανοίγματος παραγώγων

1. Τα ιδρύματα προσδιορίζουν την αξία ανοίγματος των συμβάσεων παραγώγων που αναφέρονται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, συμπεριλαμβανομένων όσον είναι εκτός ισολογισμού, σύμφωνα με τη μέθοδο βάσει τρεχουσών τιμών αγοράς του άρθρου 5β.

Κατά τον προσδιορισμό της αξίας του ανοίγματος, τα ιδρύματα δύνανται να λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις των συμβάσεων ανανέωσης οφειλής και άλλων συμφωνιών συμψηφισμού, σύμφωνα με το άρθρο 5δ. Δεν εφαρμόζεται συμψηφισμός μεταξύ προϊόντων. Ωστόσο, τα ιδρύματα μπορούν να εφαρμόζουν τον συμψηφισμό εντός οποιασδήποτε μεμονωμένης κατηγορίας προϊόντων που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όταν υπόκεινται σε συμφωνία συμβατικού συμψηφισμού μεταξύ προϊόντων.

2. Σε περίπτωση που η παροχή εξασφαλίσεων που σχετίζονται με συμβάσεις παραγώγων μειώνει το ποσό των υποχρεώσεων σύμφωνα με το εφαρμοστέο λογιστικό πλαίσιο, τα ιδρύματα αντιστρέφουν τη μείωση αυτή.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα ιδρύματα δύνανται να αφαιρούν από το τμήμα του τρέχοντος κόστους αντικατάστασης της αξίας ανοίγματος το περιθώριο διαφοράς αποτίμησης που έχει καταβληθεί τοις μετρητοίς στον αντισυμβαλλόμενο, εφόσον σύμφωνα με το εφαρμοστέο λογιστικό πλαίσιο το περιθώριο διαφοράς αποτίμησης δεν έχει ήδη αναγνωριστεί ως μείωση της αξίας ανοίγματος, και εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) για τις συναλλαγές που δεν εκκαθαρίζονται μέσω αναγνωρισμένου κεντρικού αντισυμβαλλομένου, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 88 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα μετρητά που καταβάλλονται στον αποδέκτη αντισυμβαλλόμενο δεν είναι διαχωρισμένα·
- β) το περιθώριο διαφοράς αποτίμησης υπολογίζεται και ανταλλάσσεται σε καθημερινή βάση, με αποτίμηση των θέσεων παραγώγων βάσει των τρεχουσών τιμών της αγοράς·
- γ) το περιθώριο διαφοράς αποτίμησης που καταβάλλεται σε μετρητά είναι στο ίδιο νόμισμα με το νόμισμα διακανονισμού της σύμβασης παραγώγων·
- δ) το περιθώριο διαφοράς αποτίμησης που ανταλλάσσεται είναι ολόκληρο το ποσό που θα χρειαζόταν προκειμένου να εξαλειφθεί πλήρως το άνοιγμα του παραγώγου βάσει των τρεχουσών τιμών της αγοράς, με την επιφύλαξη του κατώτατου ορίου και των ελάχιστων ποσών μεταβίβασης που ισχύουν για το ίδρυμα·
- ε) η σύμβαση παραγώγου και το περιθώριο διαφοράς αποτίμησης μεταξύ του ιδρύματος και του αντισυμβαλλομένου στη σύμβαση αυτή καλύπτονται από ενιαία σύμβαση συμψηφισμού την οποία το ίδρυμα μπορεί να αντιμετωπίζει ως στοιχείο ελάττωσης του κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 5δ.

Για τους σκοπούς του στοιχείου γ) του πρώτου εδαφίου, όταν η σύμβαση παραγώγου υπόκειται σε αποδεκτή συμφωνία-πλαίσιο συμψηφισμού, ως νόμισμα διακανονισμού νοείται κάθε νόμισμα διακανονισμού που ορίζεται στη σύμβαση παραγώγου ή στην εφαρμοστέα κύρια αποδεκτή συμφωνία-πλαίσιο συμψηφισμού.

Εάν, σύμφωνα με το εφαρμοστέο λογιστικό πλαίσιο, ένα ίδρυμα αναγνωρίζει το περιθώριο διαφοράς αποτίμησης που λαμβάνεται σε μετρητά από τον αντισυμβαλλόμενο ως εισπρακτέα υποχρέωση, μπορεί να αποκλείσει την εν λόγω υποχρέωση από το μέτρο ανοίγματος, εφόσον τηρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως ε).

4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 3, ισχύουν τα ακόλουθα:

- α) η αφαίρεση του περιθωρίου διαφοράς αποτίμησης που καταβάλλεται περιορίζεται στο αρνητικό τμήμα του τρέχοντος κόστους αντικατάστασης της αξίας ανοίγματος·
- β) ένα ίδρυμα δεν χρησιμοποιεί το περιθώριο διαφοράς αποτίμησης που έχει καταβάλει σε μετρητά για να μειώσει το ποσό του ενδεχόμενου μελλοντικού πιστωτικού ανοίγματος, ακόμη και για τους σκοπούς του άρθρου 5ε παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο ii).

5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν την απλουστευμένη μέθοδο ανοίγματος που προβλέπεται στο άρθρο 5γ για τον προσδιορισμό της αξίας ανοίγματος των συμβάσεων παραγώγων που απαριθμούνται στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, υπό την προϋπόθεση ότι το μέγεθος των δραστηριοτήτων με παράγωγα εντός και εκτός ισολογισμού των εν λόγω ιδρυμάτων πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 273α παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού.

Τα ιδρύματα που εφαρμόζουν την εν λόγω απλουστευμένη μέθοδο ανοίγματος δεν μειώνουν το μέτρο ανοίγματος κατά το ύψος του περιθωρίου διαφοράς αποτίμησης που έχει ληφθεί σε μετρητά.

Άρθρο 5β

Μέθοδος αποτίμησης βάσει τρεχουσών τιμών αγοράς

1. Το τρέχον κόστος αντικατάστασης των υποχρεώσεων που απορρέουν από συμβάσεις παραγώγων σε επίπεδο συμφηφιστικού συνόλου είναι η απόλυτη αξία της καθαρής αγοραίας αξίας των εν λόγω συμβάσεων στο πλαίσιο του συμφηφιστικού, μη λαμβανομένων υπόψη τυχόν εξασφαλίσεων που τηρούνται ή παρέχονται όταν οι θετικές και αρνητικές αγοραίες αξίες συμφηφίζονται κατά τον υπολογισμό της καθαρής αγοραίας αξίας. Για τον σκοπό αυτόν, τα ιδρύματα αντιμετωπίζουν μια μεμονωμένη συναλλαγή παραγώγων ως ίδιο συμφηφιστικό σύνολο.
2. Προκειμένου να προσδιορίσουν το ενδεχόμενο μελλοντικό πιστωτικό άνοιγμα, τα ιδρύματα πολλαπλασιάζουν τα ονομαστικά ποσά ή τις αξίες των υποκείμενων μέσων, κατά περίπτωση, με τα ποσοστά του πίνακα 1 και σύμφωνα με τα κατωτέρω:
 - α) οι συμβάσεις παραγώγων που δεν εμπίπτουν σε μία από τις πέντε κατηγορίες του πίνακα 1 θα αντιμετωπίζονται ως συμβάσεις που αφορούν βασικά εμπορεύματα εκτός των πολυτίμων μετάλλων·
 - β) για τις συμβάσεις παραγώγων με πολλαπλές ανταλλαγές κεφαλαίου, το ποσοστό πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό των πληρωμών που απομένουν να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τη σύμβαση·
 - γ) για τις συμβάσεις παραγώγων που έχουν διαμορφωθεί έτσι ώστε να διακανονίζονται εκκρεμή ανοίγματα μετά από καθορισμένες ημερομηνίες πληρωμής και όπου οι όροι επανακαθορίζονται έτσι ώστε η αγοραία αξία της σύμβασης παραγώγων να είναι μηδενική στις εν λόγω καθορισμένες ημερομηνίες, η εναπομένουσα ληκτότητα θα είναι ίση με τον χρόνο που απομένει έως την ημερομηνία του επόμενου επανακαθορισμού· στην περίπτωση των συμβάσεων επιτοκίου που πληρούν τα κριτήρια αυτά και έχουν εναπομένουσα ληκτότητα πάνω από ένα έτος, το ποσοστό δεν μπορεί να είναι χαμηλότερο από 0,5 %.

Πίνακας 1

Εναπομένουσα ληκτότητα	Συμβάσεις επιτοκίου	Συμβάσεις που αφορούν τιμές συναλλάγματος και χρυσό	Συμβάσεις που αφορούν μετοχές	Συμβάσεις που αφορούν πολύτιμα μέταλλα εκτός από χρυσό	Συμβάσεις που αφορούν εμπορεύματα εκτός των πολυτίμων μετάλλων
1 έτος ή λιγότερο	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Πάνω από 1 έτος και έως 5 έτη	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Ανω των 5 ετών	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

3. Η αξία ανοίγματος είναι το άθροισμα του τρέχοντος κόστους αντικατάστασης και του ενδεχόμενου μελλοντικού πιστωτικού ανοίγματος.

Άρθρο 5γ

Απλουστευμένη μέθοδος ανοίγματος

1. Σύμφωνα με την απλουστευμένη μέθοδο ανοίγματος, τα ιδρύματα προσδιορίζουν την αξία ανοίγματος πολλαπλασιάζοντας το ονομαστικό ποσό κάθε μέσου με τα ποσοστά του πίνακα 2.

Πίνακας 2

Αρχική ληκτότητα	Συμβάσεις επιτοκίου	Συμβάσεις που αφορούν τιμές συναλλάγματος και χρυσό
1 έτος ή λιγότερο	0,5 %	2 %
Πάνω από 1 έτος και έως 2 έτη	1 %	5 %
Επιπλέον προσαύξηση για κάθε επιπλέον έτος	1 %	3 %

2. Τα ιδρύματα μπορούν, κατά τον υπολογισμό της αξίας ανοίγματος των συμβάσεων επιτοκίου, να χρησιμοποιούν είτε την αρχική είτε την εναπομένουσα ληκτότητα.

Άρθρο 5δ

Αναγνώριση του συμβατικού συμψηφισμού ως στοιχείου μείωσης του κινδύνου

Τα ιδρύματα μπορούν να αντιμετωπίζουν ως στοιχεία μείωσης του κινδύνου δυνάμει του άρθρου 5ε μόνο τα ακόλουθα είδη συμφωνιών συμβατικού συμψηφισμού εάν η εν λόγω συμφωνία συμψηφισμού έχει αναγνωριστεί από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 296 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και το ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 297 του εν λόγω κανονισμού:

- α) διμερείς συμβάσεις ανανέωσης οφειλής μεταξύ ενός ιδρύματος και ενός αντισυμβαλλομένου του, βάσει των οποίων οι εκατέρωθεν απαιτήσεις και υποχρεώσεις συγχωνεύονται αυτομάτως, έτσι ώστε η ανανέωση αυτή να καταλήγει σε ένα και μόνο καθαρό ποσό, οσάκις εφαρμόζεται ανανέωση, και συνεπώς γεννάται νέα ενιαία σύμβαση, η οποία είναι δεσμευτική για τα μέρη και αντικαθιστά όλες τις προϋπάρχουσες συμβάσεις και όλες τις υποχρεώσεις μεταξύ των μερών δυνάμει των εν λόγω συμβάσεων·
- β) άλλες διμερείς συμφωνίες συμψηφισμού μεταξύ του ιδρύματος και του αντισυμβαλλομένου του.

Άρθρο 5ε

Αποτελέσματα της αναγνώρισης του συμψηφισμού ως στοιχείου μείωσης του κινδύνου

1. Τα ιδρύματα αντιμετωπίζουν τις συμφωνίες συμβατικού συμψηφισμού ως εξής:

- α) στην περίπτωση συμβάσεων ανανέωσης οφειλής, τα ιδρύματα μπορούν να σταθμίζουν τα ενιαία καθαρά ποσά που καθορίζονται από τις εν λόγω συμβάσεις αντί των σχετικών μεικτών ποσών·

Για την εφαρμογή του άρθρου 5β, τα ιδρύματα μπορούν να λάβουν υπόψη τους τη σύμβαση ανανέωσης οφειλής κατά τον προσδιορισμό:

- του τρέχοντος κόστους αντικατάστασης που αναφέρεται στο άρθρο 5β παράγραφος 1·
- των ονομαστικών κεφαλαίων ή των υποκειμένων αξιών που αναφέρονται στο άρθρο 5β παράγραφος 2.

Όταν εφαρμόζεται η απλουστευμένη μέθοδος ανοίγματος, κατά τον προσδιορισμό του ονομαστικού ποσού που αναφέρεται στο άρθρο 5γ παράγραφος 1, τα ιδρύματα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τη σύμβαση ανανέωσης οφειλής για τους σκοπούς του υπολογισμού του ονομαστικού ποσού του κεφαλαίου. Στις περιπτώσεις αυτές, τα ιδρύματα εφαρμόζουν τα ποσοστά του πίνακα 2.

- β) στην περίπτωση άλλων συμφωνιών συμψηφισμού, τα ιδρύματα εφαρμόζουν το άρθρο 5β ως εξής:
 - i) το τρέχον κόστος αντικατάστασης που αναφέρεται στο άρθρο 5β παράγραφος 1 για τις συμβάσεις που περιλαμβάνονται σε συμφωνία συμψηφισμού υπολογίζεται εάν ληφθεί υπόψη το υποθετικό καθαρό κόστος αντικατάστασης που προκύπτει από τη συμφωνία· όταν από τον συμψηφισμό προκύπτει καθαρή απαίτηση για το ίδρυμα που υπολογίζει το καθαρό κόστος αντικατάστασης, το τρέχον κόστος αντικατάστασης υπολογίζεται ως “0”·
 - ii) το ποσό που αφορά τα ενδεχόμενα μελλοντικά πιστωτικά ανοίγματα και αναφέρεται στο άρθρο 5β παράγραφος 2 για όλες τις συμβάσεις που περιλαμβάνονται σε συμφωνία συμψηφισμού μειώνεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$PCE_{\text{red}} = 0,4 \cdot PCE_{\text{gross}} + 0,6 \cdot NGR \cdot PCE_{\text{gross}}$$

όπου:

PCE_{red} = το μειωμένο ποσό που αφορά το ενδεχόμενο μελλοντικό πιστωτικό άνοιγμα για όλες τις συμβάσεις με έναν συγκεκριμένο αντισυμβαλλόμενο που περιλαμβάνονται σε μια νομικά έγκυρη διμερή συμφωνία συμψηφισμού·

PCE_{gross} = το άθροισμα των ποσών που αφορούν τα ενδεχόμενα μελλοντικά πιστωτικά ανοίγματα για όλες τις συμβάσεις με έναν συγκεκριμένο αντισυμβαλλόμενο που περιλαμβάνονται σε μια νομικά έγκυρη διμερή συμφωνία συμψηφισμού και υπολογίζονται εάν πολλαπλασιαστούν τα ονομαστικά ποσά κεφαλαίου με τα ποσοστά του πίνακα 1·

NGR = δείκτης καθαρού προς ακαθάριστο υπολογιζόμενος ως το πηλίκο του καθαρού κόστους αντικατάστασης για όλες τις συμβάσεις που περιλαμβάνονται σε μία νομικά έγκυρη διμερή συμφωνία συμψηφισμού με έναν συγκεκριμένο αντισυμβαλλόμενο (αριθμητής) προς το ακαθάριστο κόστος αντικατάστασης για όλες τις συμβάσεις που περιλαμβάνονται σε μια νομικά έγκυρη διμερή συμφωνία συμψηφισμού με τον εν λόγω αντισυμβαλλόμενο (παρονομαστής).

2. Κατά τον υπολογισμό των ενδεχόμενων μελλοντικών πιστωτικών ανοιγμάτων σύμφωνα με τον τύπο που καθορίζεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) σημείο ii), τα ιδρύματα μπορούν να αντιμετωπίζουν τις πλήρως αντιστοιχιζόμενες μεταξύ τους συμβάσεις παραγώγων που περιλαμβάνονται στη συμφωνία συμψηφισμού ως ενιαία σύμβαση με ονομαστικό ποσό ισοδύναμο προς τις καθαρές εισροές.

Όταν εφαρμόζεται το άρθρο 5γ παράγραφος 1, τα ιδρύματα μπορούν να αντιμετωπίζουν τις πλήρως αντιστοιχιζόμενες μεταξύ τους συμβάσεις παραγώγων που περιλαμβάνονται στη συμφωνία συμψηφισμού ως ενιαία σύμβαση με ονομαστικό ποσό ισοδύναμο προς τις καθαρές εισροές, και τα ονομαστικά ποσά πολλαπλασιάζονται με τα ποσοστά του άρθρου 5γ πίνακας 2.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, οι πλήρως αντιστοιχιζόμενες μεταξύ τους συμβάσεις παραγώγων είναι συμβόλαια προθεσμιακών πράξεων συναλλάγματος ή παρεμφερείς συμβάσεις, στις οποίες το ονομαστικό ποσό είναι ισοδύναμο με τις ταμειακές ροές, εάν οι ταμειακές ροές λήγουν την ίδια τοκοφόρο ημερομηνία και είναι πλήρως στο ίδιο νόμισμα.

3. Για όλες τις άλλες συμβάσεις παραγώγων που περιλαμβάνονται σε συμφωνία συμψηφισμού, τα ιδρύματα μπορούν να μειώνουν τα εφαρμοστέα ποσοστά, όπως αναφέρεται στον πίνακα 3.

Πίνακας 3

Αρχική ληκτότητα	Συμβάσεις επιτοκίου	Συμβάσεις τιμών συναλλάγματος
1 έτος ή λιγότερο	0,35 %	1,50 %
Πάνω από 1 έτος αλλά όχι πάνω από 2 έτη	0,75 %	3,75 %
Επιπλέον προσαύξηση για κάθε επιπλέον έτος	0,75 %	2,25 %

4. Στην περίπτωση των συμβάσεων επιτοκίου, τα ιδρύματα μπορούν να επιλέγουν είτε την αρχική είτε την εναπομένουσα ληκτότητα.»

4) Στο άρθρο 20 προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 6 και 7:

«6. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 13 παράγραφος 1, κατά την περίοδο συνεισφοράς του 2023, οι αρχές εξυγίανσης κοινοποιούν σε κάθε ίδρυμα που αναφέρεται στο άρθρο 2 τις αποφάσεις τους για τον καθορισμό της ετήσιας συνεισφοράς που οφείλει κάθε ίδρυμα έως τις 31 Μαΐου 2023.

7. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 14 παράγραφος 4, και όσον αφορά τις πληροφορίες που παρέχονται στην αρχή εξυγίανσης το 2023, οι πληροφορίες που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο παρέχονται το αργότερο έως τις 28 Φεβρουαρίου 2023».

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Οκτωβρίου 2022.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 20 Ιανουαρίου 2023.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN
